

Ignacy Bokwa

Wspomnienie o śp. ks. prof. dr hab. Andrzeju Zuberbierze (1922-2000)

Studia Theologica Varsaviensia 38/2, 9-10

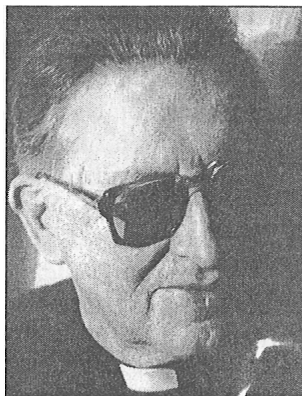
2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WSPOMNIENIE O ŚP. KS. PROF. DR HAB. ANDRZEJU ZUBERBIERZE (1922-2000)

Andrzej Jan Zuberbier urodził się dnia 16 kwietnia 1922 roku w Warszawie. Świadcstwo dojrzałości uzyskał w 1940 roku. Seminarium Duchowne ukończył w Kielcach, gdzie dnia 5 maja 1946 roku przyjął święcenia kapłańskie. W 1949 roku uzyskał magisterium z teologii na Wydziale Teologicznym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Pod kierunkiem ks. prof. A. Słomkowskiego napisał dysertację doktorską. Na jej podstawie w 1951 roku uzyskał tytuł doktora teologii w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim w Lublinie. Od tego momentu aż do swojej śmierci był profesorem Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach. W latach 1966/67 korzystał ze stypendium naukowego na uniwersytecie w Leuven (Belgia), zapoznając się z ówczesną europejską szkołą teologicznego myślenia. W lutym 1968 roku podjął wykłady zleczone w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Z tą uczelnią związał się na trwałe. W 1971 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego w zakresie teologii dogmatycznej, w 1972 roku – stanowisko docenta, w 1976 roku – stanowisko profesora nadzwyczajnego, zaś w 1985 roku – tytuł profesora zwyczajnego teologii. Kierował Katedrą Teologii Dogmatycznej I (1972-1992) oraz pełnił obowiązki kierownika Katedry Homiletyki (1976-1980). Przez wiele lat był redaktorem naczelnym wydziałowego półrocznika „Studia Theologica Varsaviensia” (1979-1992). W latach 1989-1991 uczestniczył w przygotowaniach II Polskiego Synodu Plenarnego. Angażował się w dialog z judaizmem, z wyznawcami innych religii oraz niewierzącymi.

Od tego momentu aż do swojej śmierci był profesorem Wyższego Seminarium Duchownego w Kielcach. W latach 1966/67 korzystał ze stypendium naukowego na uniwersytecie w Leuven (Belgia), zapoznając się z ówczesną europejską szkołą teologicznego myślenia. W lutym 1968 roku podjął wykłady zleczone w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie. Z tą uczelnią związał się na trwałe. W 1971 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego w zakresie teologii dogmatycznej, w 1972 roku – stanowisko docenta, w 1976 roku – stanowisko profesora nadzwyczajnego, zaś w 1985 roku – tytuł profesora zwyczajnego teologii. Kierował Katedrą Teologii Dogmatycznej I (1972-1992) oraz pełnił obowiązki kierownika Katedry Homiletyki (1976-1980). Przez wiele lat był redaktorem naczelnym wydziałowego półrocznika „Studia Theologica Varsaviensia” (1979-1992). W latach 1989-1991 uczestniczył w przygotowaniach II Polskiego Synodu Plenarnego. Angażował się w dialog z judaizmem, z wyznawcami innych religii oraz niewierzącymi.

W swoich badaniach naukowych ks. prof. Andrzej Zuberbier koncentrował się na problemach współczesnej teologii katolickiej, otwierającej się na przemiany zachodzące we współczesnej kulturze. Oprócz prac o charakterze naukowym pisał prace popularyzatorskie, przybliżające współczesnemu człowiekowi podstawowe zagadnienia wiary. W prosty, choć niebanalny sposób, Autor komuni-

kuje swoim czytelnikom historiozbawczą wizję teologii dogmatycznej. Najbardziej widać to na przykładzie takich książek jak: *Teologia dzisiaj* (Katowice 1975) oraz *Wierzę... Dogmatyka w zarysie* (Katowice 1979). Ks. prof. Zuberbier starał się przemawiać do człowieka współczesnego jego językiem, używać pojęć powszechnie zrozumiałych. Swoją misję teologa pojmował jako misję tłumacza dawnych treści objawionych na język współczesny. Przestrzegał przed ideologizacją teologii. Publikacje Ks. Profesora stawiają Go bez wątplenia w rzędzie najwybitniejszych teologów, nie tylko polskich, ale i europejskich. Wychowany na tradycji teologii scholastycznej, potrafił stworzyć doskonałą syntezę z aktualnymi kierunkami filozoficznymi i teologicznymi, wystrzegając się przy tym nawet cienia podejrzenia o eklektyzm. Był wielkim humanistą, głęboko przekonanym o tym, iż teologia jest w stanie z powodzeniem znaleźć wspólny język ze współczesną kulturą, określaną dziś często mianem ateistycznej. Te walory teologii ks. prof. A. Zuberbiera ujawniły się szczególnie w jego pracach poświęconych ekumenizmowi i dialogowi chrześcijańsko-żydowskiemu.

Wykładał teologię w Akademii Teologii Katolickiej w Warszawie, w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach oraz w Punkcie Konsultacyjnym ATK w Katowicach. W ramach swoich wykładów przedstawiał problematykę przemian we współczesnej teologii, zwłaszcza w chrystologii i antropologii teologicznej. Prowadził seminaria naukowe – magisterskie i doktoranckie. Pod kierunkiem Ks. Profesora powstało ponad 20 prac magisterskich i 14 doktorskich.

Uczestniczył w spotkaniach naukowych w kraju i zagranicą, wygłaszając wykłady i referaty. Był członkiem międzynarodowego, interdyscyplinarnego Kolokwium Dogmatyków, Apologetów i Prawników, spotykającego się od ponad 25 lat w Berlinie, uczestniczył w pracach Arbeitsgemeinschaft des Dogmatiker und Fundamentaltheologen, był członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Teologów Katolickich (ET).

Przy tym wszystkim należy podkreślić, iż był człowiekiem niezwykle skromnym, zycziwym, odnoszącym się z wielkim szacunkiem do każdego człowieka. Spotkanie z Nim było wydarzeniem zapadającym głęboko w pamięć.

Zginął tragicznie w wypadku samochodowym w okolicach Chmielnika w dniu 27 czerwca 2000 roku. Pochowany został w Kielcach dnia 30 czerwca 2000 roku.

Ks. Ignacy Bokwa